

Hunczut-Mély Garaczi

KÖNYVKRITIKA - LXI. évfolyam, 7. szám, 2017. február 17.

Garaczi László: Plazmabál. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2016, 70 oldal, 2490 Ft

Ezek a versek egy felnőtt gyerek versei. Gyerekkorunk mondókái, dalocskái jutnak eszünkbe. Mintha Weöres Sándor kortársiasított Bóbitája lenne a Plazmabál. „Bekapcsolom a gépemet, / ziregjen, zörögjön, / letöltöm az íméletem, / csiregjen, csörögjön” - így indul a kötet, amit aztán valamiért végigéneklünk, néha fennhangon: „Azt mondják a Bendegúzra, / hogy szüleit rendre nyúzza. / Mivel nyúzza a szüléket? / Kér egy tévékészüléket.” (Bendegúz) „Rímhányás” à la Garaczi. „A nadrágját elhagyta, / megfázott a giliszta.” (A giliszta nadrágja) Egyébként a Plazmabál nem kifejezetten gyerekverses kötet, de mivel mégis csak egy gyerek írta (legyen az akármilyen felnőtt), vannak benne olyan versek, amelyeket igazi gyerekeknek is olvashatunk.